

İBİS'İN ALTIN KÜPÜ

SUNUŞ :

Çocuğun ilkokulda başarılı olabilmesinin ön koşullarından biri, iyi gözlem yapabilme, gözlediğini anlayabilme, anlatabilme ve betimleme yeteneklerini kazanmış olmasıdır. Çünkü ancak bu yetenekleri edinmiş çocuk okuma öğrenebilir. Çocuğun çevredeki nesnelere yönelip, onları anlayabilmesi ve anlatabilmesi için de çevredeki nesnelere niteliciyi ve değişmez özelliklerini (örneğin renk, şekil gibi), çevredeki yerlerini, kendisiyle ve birbirleriyle ilişkilerini, bağlantılarını bilmesi gerekir. Bunları bilen çocuk, nesnelere önceleri bir, daha sonraları birçok özelliğe göre kümeleştirerek duyduğu bilgileri okuma ve yazma için gereğince kullanmaya başlar.

Hemen belirtmek gerekir ki çocuk, çevresini kendi kendine tanıyamaz. Çevreyi tanımasını kolaylaştıran aydınlatıcı temel bilgileri vermek, çevreyi sevdirmek, çevreden edindiği izlenimlere bir düzen getirmek, biz yetişkinlerin görevidir.

Bankamız bu bilgilerin ışığında okul öncesi çocuğu okumaya hazırlayan temel becerileri çocuklarda geliştirmek amacıyla bu kitabı sizlere sunmaktadır.

Yardımcı olmasını dileriz.

Saygılarımızla,
YAPI ve KREDİ BANKASI A. Ş.

Yapı ve Kredi Bankası'nın bir kültür hizmetidir.

İBİS'İN
ALTIN
KÜPÜ

ÖKKEŞ İLHAN

Okulların tatil olduğu bir gündü. Metin, Ayşe ve Murat ne yapacaklarını düşünüyorlardı. Ali de, bir kenarda onları izliyordu. Birden Metin'in aklına bir fikir geldi. Arkadaşlarına :

-Üçümüz birlikte İstanbul'u gezelim. Hem İstanbul'u daha iyi tanımış oluruz, dedi. Bu, çok güzel bir fikirdi. Hemen yola koyuldular.

Kayıldular ama, Ali'ye göre bu işte bir yanlışlık vardı. Metin, "Üçümüz" demişti. Oysa onlar üç değil, dört kişilendi. Metin, Murat, Ayşe ve kendisi. Acaba Metin yanlış mı hesaplamıştı? Yoo, hayır! Hatta Ayşe'nin köpeği Cici'yle birlikte beş kişilendi. Evet evet! Bu işte bir yanlışlık vardı.

Ali, vakit kaybetmeden, arkalarından koymağa başladı. Hem kendisi de İstanbul'u gezmek istiyordu. İşte şimdi, arkadaşlarıyla böyle bir geziye katılacaktı. Ne güzeldi.

İskeleyle gelip, Eminönü'ne giden ilk vapura bindiler. Üst katta, pencere yanındaki boş sıralardan birine oturdular. Ali de, gelip Cici'nin yanına oturmuştu. Metin birden kızarak:

-Sen nereden geldin Ali? diye sormağa başladı.

-Peşinizden geliyordum ya, diye yanıt verdi Ali. Metin, nasıl olup da daha önce farkedememişti. Sözlerine devam ederek:

-Ama sen, bizim kadar büyük değilsin. Şimdi vapurdan inip, evine döneceksin Ali, dedi. Dedi ama, vapur hareket etmişti bile.

Eminönü'ne geldiklerinde, Ali'yi iskelede bırakıp, ayrıldılar. Ali, tek başına evine nasıl dönecekti şimdi? Ayşe buna çok üzülüyor, hiç konuşmuyordu. Arkadaşlarının gerisinde kalıyor, hep arkasına bakıyordu. Bir ara, Ali'ye benzer bir çocuk görür gibi olduysa da, sonra kaybetti. Şimdi daha da meraklanmıştı. Acaba arkalarından geliyor muydu?

Sultanahmet'te eski tip bir fotoğrafçıya rastladılar. Murat ile Metin, Ayşe'nin üzüntüsünü unutturmak için:

-Haydi! fotoğraf çektirelim, dediler. Sonra da perdenin önüne geçip, poz verdiler.

Fotoğraflar, 5-10 dakika içinde hazırlanmış bile. Aaa! Fotoğraflarda Ali de vardı. Peşlerinden gelip, fotoğraf perdesinin arkasına saklanmıştı. Ayşe hemen perdenin yanına koşup, Ali'yi çıkardı. Onu bulduğuna çok seviniyordu.

Metin, artık Ali'yi geri göndermenin sakıncalı olacağını anlamıştı. Hem evlerinden de bir hayli uzaktlardı. Ve sorumlulukları almıyordu. Ali'yi karşısına alıp:

-Madem bizimle olmak istiyorsun, yanımızdan ayrılmayacaksın, diye uyandı bulundu. Birlikte yola koyuldular. Artık, Ayşe'nin gönlü rahatı.

İleride yol ortasında bir ayıcıya rastladılar. Koca bir ayı yere yatmış, yavrusuyla oynuyordu. Durup ayılan seyrettiler. Ama, Ayşe pek rahat seyredelemiyordu. Çünkü köpeği Cici, ayılardan korkup kucagına çıkmıştı.

Biraz ileride de, bir kukla tiyatrosu vardı. Bu, İbiş Kukla Tiyatrosu'ydu. Bir bahçe içinde prova yapıyordu. Etraftaki çocuklar da bahçeye girip, İbiş'i seyreliyorlardı. Bu, Meftin ve arkadaşları için de güzel bir tesadüftü.

Bahçeye girdiklerinde
prova henüz başlamıştı. Tak-
limci sahneye çıkmış:

-Şimdi size, İbiş'i sunuya-
rum, diyordu. Der demez de
İbiş'ten "güm!" diye bir sopa
yıyordu. İbiş, sopasıyla sah-
neye gelip, oyununa başlı-
yordu:

"İbiş'e babasından
bir küp altın kalır.
Ama, küpün nerede
olduğu tam bilineme-
mektedir. Yalnız, bah-
çede bir yerde gömüldü
olduğu sanılmaktadır.
İbiş, Hindistan'dan üç
başlı bir ejderha getir-
tir.

Bu ejderha toprağı kazarak, altında ne var, ne yok ortaya çıkarmaktadır.

Kaza kaza, nihayet küpü bulurlar. Ama küpün içi boştur. Hırsızlar, altınları çalmıştır. İbiş, önce çok üzölür. Sonra kendine gelir:

“Altınları bulamadım ama, başka bir şey öğrendim, der.”

Oyun böyle biterken, İbiş, çocuklara dönüp:

-Neyi öğrendim? Bilin bakalım çocuklar, diye sordu. Bütün çocuklar düşünmeğe başladılar. Ali, hemen elini kaldırıp:

-Altınları kaybettik ama, küpte altın ve para saklanmayacağını öğrendik, diye İbiş'e yanıt verdi. İbiş Ali'yi alkışladı ve:

-Doğru yanıt verdin. Bu küçük armağanımızı kabul et, diyerek, Ali'ye bir kukla kedi verdi.

Akşam olmak üzereydi. Tiyatrodan çıkıp, koşmağa başladılar. Ali'nin akıllı yanıtı, arkadaşlarını sevindirmişti. Artık her gittikleri yere onu da görebilirlerdi.

İskeleyle gelip, vapura bindiler. Evlerine dönmenin sevinci içindeydiler. Yalnız, Cici pek sevinçli görünmüyordu. Anlaşılan, Ali'nin kuklasına gösterilen ilgiyi biraz kıskanıyordu.

M. ÖKKEŞ İLHAN

KUKLALAR DÜNYASI

1945 Gaziantep doğumlu M. Ökkeş İlhan, lise öğreniminden sonra 1966 yılında Devlet Güzel Sanatlar Akademisine girdi. 5 yıllık Akademi öğrenciliği süresinde, Sahne ve Görüntü Sanatları Kürsüsü çalışmalarında, tiyatro dekoru, kostümü, opera, bale dekorları ve kukla - çizgi film üzerine kendini eğitti. Bunların içinde kendi mizacına en yakın gelen kuklayı benimsedi. Kukla öncesi, kendini küçük heykelticiler ve maskta denerdi. 1969 da yaptığı ilk kukla filmi olan Nasrettin Hoca, tutkusunu büsbütün arttırdı.

Konularını genellikle kendi kültür ve geleneklerimizden, tiplerini halktan alan Ökkeş, kuklanın kütle eğitiminin en önde gelen bir yöntemi olduğuna inanmaktadır.

İBİŞ KUKLANIN YAPILIŞI :

Yapılışı : Kuklanızı yapmak için Makas ve yapıştırıcınızı hazırlayın. Düz çizgilerden kesin, noktalı yerlerden katlayıp boyasız yerlerden yapıştırın. İşte kukla kumbaranız hazır.

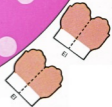
Ebiye

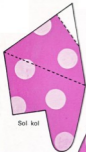

Boyun

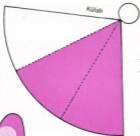

Burun

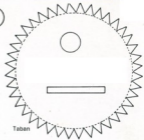

Sol kol

Kölah

Teben

Sağ kol

Baş